

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Dato: 19-06-2017
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPIVR
Sagsnr.: 1704226
Dok. nr.: 384434

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har den 22. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 413 (Alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 413:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke paragraffer man kan få hjælp fra, når man er bevilliget handicapsvømning af egen læge og er over 67 år, og ikke kan få bevilliget ledsagertimer efter serviceloven § 97, kan kommunen så anvende § 83 eller andre paragraffer?”

Svar:

Kommunalbestyrelsen skal i henhold til servicelovens § 86, stk. 1, tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse. Kommunalbestyrelsen skal i henhold til servicelovens § 86, stk. 2, tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor. Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge tilbuddene således, at den enkelte borger – på baggrund af dennes konkrete og individuelle hjælpebehov – har en reel mulighed for at benytte sig af tilbuddet. Det må således indgå i vurderingen, om borgeren for at kunne gøre brug af tilbuddet om træning fx skal have hjælp til at klæde om til træning eller til at komme til og fra tilbuddets placering. Det er op til kommunalbestyrelsen nærmere at tilrettelægge hjælpen inden for servicelovens rammer på en sådan måde, at borgerens behov tilgodeses.

Der er efter servicelovens § 86 ikke et krav om en lægefaglig vurdering af behovet for træning.

Der er til brug for besvarelsen indhentet nedenstående bidrag fra Børne- og Socialministeriet, som er ressortansvarlig for servicelovens §§ 85, 97 og 117:

”Ministeriet kan bekræfte, at der ingen specifikke regler findes om ledsagelse af personer over 67 år, der ikke har ret til ledsageordning efter servicelovens § 97.

Derimod skal kommunen efter servicelovens § 85 tilbyde socialpædagogisk bistand til voksne med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Den socialpædagogiske bistand kan bestå af hjælp, rådgivning, støtte eller omsorg, så den pågældende kan leve et liv på egne præmisser. Den socialpædagogiske bistand kan fx ydes som et element i et samlet tilbud om bl.a. rådgivning, støtte, hjælp til pleje, behandling, træning, eller ledsagelse til personer uanset deres boform. Hjælpen kan blandt andet bestå af praktisk betonedede funktioner, som fx ledsagelse til behandling og lægebesøg, men forudsætter altid, at der er behov for et socialpædagogisk indhold i hjælpen.

Derudover findes der regler i serviceloven, hvorefter der kan ydes hjælp til befordring. Efter servicelovens § 117 kan kommunen yde tilskud til befordring til borgere, der på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Hjælpen tildeles efter en konkret, individuel behovsvurdering. Kommunens afgørelse efter servicelovens § 117 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.”

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Ina Vang Runager